

TAIKASATUKULMA

Elias matkalla kestävään tulevaisuuteen.

@taikasatukulma

Elias istui huoneessaan ja luki sarjakuvia.

Viime aikoina Elias oli pohtinut, miten hän voisi auttaa maapalloa pysymään puhtaana ja kauniina. Eliaksen mielessä pyöri muutama kuukausi sitten tapahtunut roskakaaos, jonka aikana koko kaupunki oli peittynyt roskaan.

Yhtäkkiä hänen äitinsä kurkisti ovesta.

"Elias, sain viestin koulustasi, että kaupungissa järjestetään yritysvierailupäivä. Päivän aikana oppilat pääsevät tutustumaan yrityksiin, jotka tekevät maailmasta ja tulevaisuudesta paremman!"

Eliaksen silmät kirkastuivat. "Vau! Tuo kuulostaa mahtavalta! Voinko osallistua?" hän kysyi innokkaana.

"No itseasiassa... tässä koulusta tulleesta viestissä lukee, että jokaisesta koulusta on valittu muutama oppilas mukaan. Ja sinä olet yksi niistä!" äiti totesi innoissaan.

"Hurraa! Aivan loistavaa!" Elias tuuletti.

Elias alkoi selata listaa yrityksistä ja kaikki kuulostivat mielenkiintoisilta.

Elias oli samaan aikaan innoissaan ja hämmentynyt. Hän ei pelkän tekstin perusteella ymmärtänyt, mitä kaikki yritykset oikeasti tekivät.

Sitten Elias sai idean. Elias keksi, että aina, kun hän menee yritykseen, pyytäisi hän mukaan kaverin. Sillä tavalla he voisivat oppia yhdessä!

Äiti varmisti asian koulusta, ja kun Eliaksen suunnitelma sai vihreää valoa, hän pomppasi ilmaan innostuksesta.

Elias ei vielä tiennyt, millaiset seikkailut odottivat häntä, mutta hän oli varma, että päivästä tulisi ikimuistoinen!

Viikkojen odotuksen jälkeen vierailupäivä koitti! Elias nousi pyöränsä selkään ja lähti kohti ensimmäistä vierailupaikkaa, joka oli vaatelainaamo. Eliaksen vieressä pyöräili hänen ystävänsä Aada, joka rakasti hienoja vaatteita ja muotinäytöksiä.

"Elias, mihin olemme menossa? Mitä vaatelainaamo tarkoittaa?" Aada kysyi. "Luulen, että se on vähän kuin kirjasto, mutta vaatteille!" Elias vastasi innoissaan.

Kun Elias ja Aada astuivat sisään vaatelainaamoon, heidät ympäröi vaaterekit täynnä erilaisia vaatteita. Rekeissä oli kimaltelevia mekkoja, tyylikkäitä huppareita ja hienoja hattuja. Elias ja Aada olivat häkeltyneitä näkemästään. Yhtäkkiä lasten eteen ilmestyi ystävällinen nainen, joka esittäytyi Essiksi ja lainaamon grittäjäksi.

"Täältä ihmiset voivat lainata vaatteita sen sijaan, että ostaisivat aina uusia. Sillä tavalla säästämme luontoa ja vähennämme roskeen määrää", Essi selitti.

Elias ja Aada juttelivat Essin kanssa siitä, miten vaatelainaamo sai alkunsa, mistä ihmiset löytävät vaatelainaamon ja maksaako lainaaminen jotain.

Essi oli iloinen, kun lapset kysyivät hyviä kysymyksiä. Jutteluiden lomassa Essi huomasi, että Elias ja Aada vilkuilivat ympärilleen ihastuneina.

Essi kysyi lapsilta, haluaisivatko he kokeilla vaatteita. Molempien silmät kirkastuivat ja he nyökyttelivät innoissaan.

Aada laittoi päälleen eri värisiä mekkoja, joissa oli glitteriä, timantteja ja paljetteja. Elias kokeili erilaisia huppareita, takkeja ja hattuja.

"Voiko näitä lainata kuka tahansa? Ovatko nämä kaikki käytettyjä?" Aada kysyi hämmästyneenä.

Essi kertoi, kuinka vaatelainaamoon voi hankkia jäsenyyden, jonka avulla saa lainata vaatteita tietyn ajan. Vaatelainaamo hankkii vaatteet ja huolehtii niistä. Vaatteen käyttämisen jälkeen vaate palautetaan lainaamoon, jotta joku muu voi lainata sen.

"Aivan kuten kirjasto, mutta vaatteilla!" Elias totesi.

Lopuksi Essi kertoi lapsille, että omilla valinnoilla on iso merkitys ympäristön kannalta. Vaatteita voi lainata, mutta sen lisäksi niitä voi korjata. Vaatteiden kierrätys on myös tärkeää, koska maailmassa valmistetaan valtavasti vaatteita, mutta liian moni niistä jää käyttämättömäksi tai heitetään pois.

Kun Elias ja Aada lähtivät lainaamosta, he vilkaisivat toisiaan ja hymyilivät.

"Aion kertoa tästä äidille!" Seuraavalla kerralla lainaamme juhlavaatteet täältä, eikä tarvitse ostaa uusia", Aada sanoi.

"Hyvä idea. Ja seuraavaksi minä lähden katsomaan, mihin roskat päättyvät!" Elias vastasi. Elias hyppäsi pyöränsä selkään ja hyvästeli Aadan, joka lähti takaisin koululle.

Matkalla seuraavaan vierailupaikkaan, Elias tapasi toisen ystävänsä, Oskarin, joka oli innoissaan, että hän pääsi Eliaksen mukaan selvittämään roskien matkaa. Oskari oli utelias ja kekseliäs, joten hän oli täydellinen vierailukaveri Eliakselle.

Kun he kurvasivat pyörillään roska-autoyrityksen pihaan, heitä vastassa oli Mikko ja valtava jäteauto.

"Tervetuloa kyytiin nuoret herrat! Tänään näette, mitä roskille tapahtuu sen jälkeen, kun ne pudotetaan jäteastiaan", Mikko kertoi pojille.

Elias ja Oskari katsoivat häkeltyneinä sinistä jäteautoa. He olivat nähneet jäteautoja aiemmin, mutta eivät koskaan näin läheltä. Hetken ihmettelyn jälkeen he kiipesivät jäteauton kyytiin, ja kolmikko lähti matkaan.

Matkalla Mikko kertoi Eliakselle ja Oskarille, mitä kaikkea yritys tekee. Jutteluiden lisäksi he pelasivat matkalla tietovisaa. Mikko kertoi lapsille jonkin roskan ja heidän tehtävänsä oli keksiä, minkä väriseen jäteastiaan roska kuuluu. Kymmenestä roskasta Elias ja Oskari tiesivät seitsemän oikein, joten Mikko oli oikein tyytyväinen.

Tietovisailun jälkeen jäteauto saapui talojen keskelle. Kolmikko hyppäsi auton kyydistä ja valmisteli jäteasiat valmiiksi. "Katsokaapa tätä", Mikko sanoi ja painoi nappia. Takana suuri kone nosti jäteastian ilmaan ja kaatoi sen sisällöt auton sisään. "Vau! Kaikki roskat vain katoavat auton sisään!" Oskari huudahti innoissaan.

"Tiedättekö, miksi roskien lajittelu on tärkeää?" Mikko kysyi.

"Koska kartonkia, muovia, lasia ja biojätettä voidaan käyttää uudelleen", pojat vastasivat yhteen ääneen.

"Oikein! Esimerkiksi tämä meidän jäteauto kulkee biojätteestä eli ruokarostasta tehdyllä biokaasulla", Mikko kertoi.

Pojat olivat seikkailunsa aikana oppineet paljon uutta kierrättämisestä ja roskien lajittelusta. Vierailun lopuksi Mikko antoi heille muistoksi pienosmallit jäteautosta.

"Muistakaa, että yhdessä voimme tehdä ison muutoksen kestävämmän tulevaisuuden puolesta", Mikko totesi. Elias ja Oskari lähtivät jatkamaan mielessään paljon uusia ajatuksia.

"Minä alan lajitella vielä tarkemmin ja rakennan kierrätysmateriaalista jotain uutta!" Oskari sanoi. Elias oli samaa mieltä. Elias kiitti Oskaria seurasta ja lähti polkemaan kohti seuraavaa paikkaa.

Elias oli innoissaan. Seuraava vierailu vei hänet paikkaan, jossa kehitetään uusia tapoja säästää energiaa ja lämmittää paikkoja. Hän oli pyytänyt mukaansa Pilvin, joka rakasti rakentelua ja tutkimista.

He pyöräilivät toimistorakennuksen pihaan, jossa heitä vastassa oli hymyilevä nainen, joka esittäytyi Sannaksi. Hän toivotti lapset tervetulleeksi keksintöjen maailmaan. Elias ja Pilvi olivat lukeeneet satuja keksinnöistä, joten heidän mielenkiintonsa heräsi, ja he seurasivat Sannaa toimistoon.

Kierroksen aikana Elias ja Pilvi kuuntelivat tarkasti, kun Sanna selitti heille, mitä yritys tekee. Sanna puhui innovaatioista ja paremman maailman tekemisestä. Osa asioista tuntui lapsista monimutkaiselta, mutta Sanna selitti asioita taitavasti lasten näkökulmasta. Hän kertoi, miten erilaiset keksinnöt ja ideat saavat alkunsa esimerkiksi siitä, kun huomataan jokin ongelma, jota lähdetään ratkaisemaan.

Vierailun lopuksi Elias ja Pilvi pääsivät tutustumaan varsinaiseen keksintöön. Sanna pyysi lapsia tutkimaan ihan tavallisen näköistä pöytää. Elias katsoi ensiksi hieman epäluuloisena, mutta yhtäkkiä hänen silmät suurenivat. Pöytä alkoi lämmittää hänen käsiään. Siinä hetkessä lapset ymmärsivät, miten erilaiset ideat muuttuvat todeksi.

Eliaksen ja Pilvin päät olivat pyörällä kaikesta, mitä he olivat nähneet ja kuulleet. He olivat kokeilleet lämmittävää pöytää, nähneet erilaisia kuvia ja kuvioita tietokoneella ja jutelleet keksijöiden kanssa.

Eliaksella oli vielä edessään yksi vierailukohde. He sopivat Pilvin kanssa, että kaikki kaverit tapaisivat leikkipuistossa Eliaksen viimeisen vierailun jälkeen.

Viimeisenä Elias matkasi kohti yritystä, jonka sanottiin olevan kiertotalouden asiantuntijayritys. Se kuulosti Eliaksesta jännittävältä. Hän ei ollut aiemmin kuullut kiertotaloudesta, mutta arveli sen liittyvän jollain tavalla kierrätykseen. Kun Elias painoi ovikelloa toimistorakennuksen ovella, häntä vastassa olivat Mikko ja Sanna. Eliaksen yllätykseksi he eivät jääneet toimistoon, vaan lähtivät palaveriin.

Kolmikko hyppäsi autoon ja suuntasi kohti palaveripaikkaa. Sanna kertoi Eliakselle, että palaverissa on monesta eri paikasta ihmisiä ja yhdessä he miettivät, miten asioita voitaisiin tehdä paremmin. Se kuulosti Eliaksesta samalta kuin koulun ryhmätyö.

Matkalla Mikko ja Sanna kertoivat, mitä he tekevät päivittäin. Elias ymmärsi, että asiantuntijat auttavat muita ihmisiä ymmärtämään, keksimään ja tekemään asioita paremmin. Elias kertoi matkalla, kuinka hän oli auttanut ratkaisemaan kaupungin roskakaaoksen, johon Mikko vastasi, että Elias oli nimenomaan toiminut asiantuntijana.

Kun kolmikko pääsi perille, näytti paikka Eliaksesta tutulta. He olivat saapuneet yhteistyöpalaveriin jäteautorytyksen toimistolle, jossa he tapasivat uudestaan toisen Mikon.

Elias tervehti Mikkoa iloisesti ja kaikki menivät toimistoon. Palaveriin osallistui tietokoneen kautta ihmisiä muista maista ja kaikki puhuivat englantia. Elias oli koulussa opetellut jonkin verran englantia, joten hän ymmärsi kokouksesta muutamia sanoja. Elias keskittyi enimmäkseen piirtämään paperille samanlaisia kuvia, joita hän näki ruudulla.

Palaverin loputtua Mikot ja Sanna kertoivat, että kestävää tulevaisuutta ja parempaa maailmaa täytyy tehdä yhdessä ja erilaisia ongelmia ratkaistaan yhteistyön avulla. Elias ymmärsi viimeisen vierailun jälkeen yhteistyön tärkeyden ja myös sen, mitä kiertotalous tarkoitti... ainakin melkein!

Vierailupäivän jälkeen Elias istui leikkipuistossa ystäviensä kanssa. Mahtava päivä oli takanapäin ja oli aika pohtia kaikkea, mitä he olivat oppineet päivän aikana.

"Minusta on mahtavaa, että voimme lainata vaatteita sen sijaan, että ostamme aina uusia", Aada sanoi. "Ja roskat eivät ole vain roskaa. Jos lajittelemme ne oikein, niistä voi tulla jotain uutta ja hyödyllistä", Oskari jatkoi.

"Mitä jos meidän tulevaisuutemme olisi täynnä tällaisia ideoita?" Elias pohti ääneen.

Aada ehdotti, että lapset voisivat olla niitä, jotka näyttävät muille esimerkkiä.

Sitten Eliaksella välähti. "Voisimme perustaa tulevaisuuskerhon! Voisimme keksiä omia tapoja tehdä tulevaisuudesta parempi ja innostaa muita mukaan. Opin Mikolta ja Sannalta, että yhteistyötä tekemällä onnistutaan paremmin kuin yksin", Elias ehdotti. Kaikki innostuivat ajatuksesta.

He tiesivät, että jokainen heistä voisi omilla teoillaan rakentaa kestäväää tulevaisuutta. "Tulevaisuuskerho on nyt virallisesti perustettu!" Elias julisti.

Kun ilta alkoi hämärtyä, Elias polki kotiin hymy huulillaan.

Aada lupasi tehdä parhaansa jotta maailma pysyy puhtaana ja kauniina. Oskari lupasi lajitella roskat aina oikein ja opettaa sen muillekin. Pilvi lupasi keksiä uusia tapoja säästää energiaa.

Elias oli ylpeä ystävistään. "Minä lupaan kertoa muille, kuinka pienillä teoilla voi tehdä suuria muutoksia!" Elias sanoi ääneen.

Ja niin Elias ja hänen ystävänsä jatkoivat matkaansa kohti kestävää tulevaisuutta.

Kiitos, kun luit sadun!

TAIKASATUKULMA

Millaisen sadun haluaisit kuulla tai lukea seuraavaksi?

Tilaa kanava YouTubessa

@taikasatukulma
info@taikasatukulma.fi

Kirjoittanut: Eemeli Alanne
Kuvittanut: Veera Mahlakaarto